

Ανακοίνωση της **Πρωτοβουλία ενάντια στις απολύσεις στην Plegmanet**

Συνάδελφε, συναδέλφισσα,

Ένας αγώνας για το δικαίωμα στη δουλειά βρίσκεται σε εξέλιξη. Στην Plegmanet οι εργαζόμενοι είδαν τρεις συναδέλφους τους να απολύονται άδικα και εκδικητικά επειδή συμμετείχαν στη γενική απεργία στις 17 Μάη. Τους τελευταίους μήνες γίνονται κινητοποιήσεις για την επαναπρόσληψη του συναδέλφου ο οποίος απαιτεί να επαναπροσληφθεί.

Τι λέει η εργοδοσία:
– Οι απολύσεις δεν έγιναν για συνδικαλιστικούς λόγους.

Τι λέμε εμείς:
• Τρεις εργαζόμενοι απεργήσανε στις 17 Μάη και απολύθηκαν όλοι τους, ο ένας μετά τον άλλο, εκδικητικά.

Τι λέει η εργοδοσία:
– Οι απολυμένοι δεν πουλούσαν αρκετά και δεν ήταν αποδοτικοί.

Τι λέμε εμείς:
• Οι στόχοι που βάζει ο εργοδότης είναι ο «μοχλός» για να αυθαιρετεί σε βάρος των εργαζομένων. Οι εργαζόμενοι δεν αμείβονται με το κομμάτι αλλά για τις ώρες που δουλεύουν στην εταιρία.

Τι λέει η εργοδοσία:
– Οι μισθοί που δίνουν είναι αρκετοί και η εταιρεία «δεν βγαίνει».

Τι λέμε εμείς:

• Οι μισθοί που δίνουν είναι μισθοί πείνας. Κανείς δεν ζει με τόσα λίγα. Οι εργοδότες, από την άλλη, βγάζουν κέρδη πάνω στις δικές μας πλάτες. Και σαν να μην έφτανε αυτό, στην Plegmanet -όπως και αλλού- οι εργαζόμενοι αναγκάζονταν να «πληρώνονται» με κουπόνια.

Τι λέει η εργοδοσία:
– Ότι δικαιούνται να απολύουν όποιον θέλουν, γιατί είναι νόμιμο δικαίωμα τους.

Τι λέμε εμείς:
• Το μόνο δικαίωμα που αναγνωρίζουμε είναι το δικαίωμα των εργαζομένων στη δουλειά και τις συνδικαλιστικές ελευθερίες. Δεν είμαστε αναλώσιμοι, ούτε εργαλεία να μας μεταχειρίζονται όποτε και όπως θέλουν τα αφεντικά. Εμείς δεν νομιμοποιούμε την εκμετάλλευση.

Ξέρουμε καλά ότι η Plegmanet δεν είναι η εξαίρεση, αλλά ο κανόνας. Δεν είναι τυχαίο ότι η κυβέρνηση ήδη ψήφισε νόμο που απαγορεύει το δικαίωμα στην απεργία. Ξέρουμε από την πείρα μας το καθεστώς τρομοκρατίας που κυριαρχεί στους χώρους εργασίας. Ξέρουμε όμως πολύ καλά ότι, αν δεν υπερασπιστούμε εμείς τα δικαιώματά μας θα μας τα καταργήσουν, ακόμη και τα στοιχειώδη.

Είναι άγραφος νόμος ότι σε αρκετές εταιρείες του ιδιωτικού τομέα όποιος απεργεί απολύεται. Αυτό δεν πρέπει να περάσει. Αν θέλουμε μόνιμη και σταθερή δουλειά, αυξήσεις στου μισθούς, ανθρώπινα ωράρια, δεν μπορούμε απλά να ελπίζουμε ότι οι εργοδότες και οι κυβερνήσεις θα τα κάνουν από μόνοι τους. Δεν το έκαναν ποτέ και δεν θα το κάνουν ούτε τώρα. Ο μόνος δρόμος είναι να τα διεκδικήσουμε.

Όταν έρθει η ώρα της απόλυσης όλοι θέλουμε να μας συμπαρασταθούν οι συνάδελφοι μας, να μας δείξουν την αλληλεγγύη τους. Έτσι και τώρα πρέπει και εμείς να συμπαρασταθούμε στους απολυμένους συναδέλφους μάς. Γιατί όταν απολύουν έναν από εμάς και δεν υπάρχει αντίδραση, τότε οι εργοδότες αποθρασύνονται, νιώθουν μεγαλύτερη άνεση να το κάνουν σε όποιον σηκώνει κεφάλι και διεκδικεί τα αυτονόητα.

Να ξαναγυρίσουν οι απολυμένοι στη δουλειά! Γιατί αυτό θα είναι νίκη η οποία θα είναι προς όφελος όλων των εργαζομένων. Γιατί όταν κερδίζει ένας εργαζόμενος το δικαίωμά του να δουλεύει, το κερδίζουν και οι υπόλοιποι συνάδελφοί του που διεκδικούν μαζί του.